LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS
ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. balandžio 17 d. Nr. 21RE3-139 (AG3-85/26-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja) ir Ramintos Ramanauskienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atsakovei Viešojo valdymo agentūrai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėjas) 2026 m. kovo 17 d. Lietuvos administracinių ginčų komisijai pateiktu skundu „Dėl 2026-03-16 sprendimo Nr. D-365“ (toliau – skundas) prašo panaikinti Viešojo valdymo agentūros (toliau – ir atsakovė arba Agentūra) 2026 m. kovo 16 d. sprendimą Nr. D-365 (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti atsakovę ištrinti visus duomenis apie pareiškėjui paskirtą tarnybinę nuobaudą, o nesant galimybės trinti atskirus duomenis, įpareigoti ištrinti visus duomenis apie pareiškėją arba nustačius, kad nėra pagrindo trinti tokių duomenų, įpareigoti atsakovę nuasmeninti ir perkelti į archyvą visus duomenis apie pareiškėją („teisė būti pamirštam“).

Skunde pareiškėjas nurodo, kad 2026 m. vasario 17 d. prašymu (toliau – ir Prašymas) jis kreipėsi į atsakovę, prašydamas sunaikinti visą informaciją (popierinius ir elektroninius dokumentus, įrašus registruose (pvz. Valstybės tarnybos registre) ir pan.), įrašus archyvuose (jeigu jau perkėlė duomenis į juos) apie jam atliktą tarnybinį patikrinimą ir nuobaudą arba pateikti informaciją, kodėl to padaryti negali ir kada galės tai padaryti. Tačiau Agentūra skundžiamu Sprendimu atsisakė tenkinti Prašymą, duomenų nesunaikino bei neinformavo, kada sunaikins.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad nors Sprendimu atsakovė pripažįsta, kad jos sistemoje saugoma informacija apie pareiškėją nenaudojama jokioms viešosioms funkcijoms užtikrinti, tačiau, pareiškėjo vertinimu, toliau neteisėtai saugo tuos duomenis ir net gavusi Prašymą jų nenaikina.

Kartu pareiškėjas nurodo, kad vadovaujantis Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinės sistemos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2025 m. vasario 21 d. įsakymu Nr. 1V-129 „Dėl Valstybės tarnautojų registro informacinės sistemos, Vidaus reikalų pareigūnų registro informacinės sistemos ir Valstybės tarnybos valdymo informacinės sistemos pertvarkymo ir Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – ir Nuostatai) 34.1.1. papunkčiu, Viešojo sektoriaus darbuotojų registro informacinės sistemos (toliau – VSDRIS) objektai iš VSDRIS išregistruojami, kai panaikinama valstybės politiko, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno, valstybės tarnautojo, darbuotojo, pareigybė. Vertina, kad jo duomenys jau senai turėjo būti ištrinti, nes pareigybė panaikinta, tačiau Agentūra nepasiūlė/nepateikė informacijos, kaip ištrinti visus ar šalinti dalį naudotojo duomenų, kai duomenų subjektas reikalauja. Pažymi, kad nuo jo prašomų sunaikinti duomenų atsiradimo dienos jau praėjo daugiau nei 7 metai, jie seniai negali būti reikalingi atliekant

jokias viešąsias funkcijas. Pabrėžia, kad Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 16 straipsnyje nustatytas maksimalus 5 metų terminas tarnybinio pažeidimo vertinimui ateityje taip pat yra praėjęs (pareiškėjo atveju – 3 metai).

Pareiškėjo vertinimu, šiuo metu duomenys savaime turėtų būti jau ištrinti iš registrų ir perkelti į archyvą (Nuostatų 36 punktas). Be to, BDAR (*Komisijos pastaba – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas); toliau – BDAR)* 17 straipsnio 1 dalies „a“ punkte nurodyta, jog duomenis privalo ištrinti duomenų valdytojas, jeigu asmens duomenys nebėra reikalingi, kad būtų pasiekti tikslai, kuriais jie buvo renkami arba kitaip tvarkomi. Pasak pareiškėjo, konkrečiu atveju nėra sąlygų, numatytų BDAR 17 straipsnio 3 dalyje, kada 1 ir 2 dalys netaikomos, nes, kaip ir minėta, jau praėjo 5 metų tokių duomenų saugojimo laikotarpis, viešojo intereso labui nėra jokio pagrindo archyvuoti tokius duomenis ar juos kaupti ir nenaikinti dar 50 metų. Kita vertus, pareiškėjo teigimu, archyvavimo tikslais saugomi tokie duomenys turi būti nuasmeninti laikantis BDAR 89 straipsnio taisyklių, todėl negali būti saugomi pilna apimtimi.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Pirmiausia atsakovė pažymi, kad jai žinoma, jog Regionų administracinio teismo Kauno rūmuose nagrinėjama administracinė byla Nr. eI3-2827-414/2026 (proceso Nr. 3-61-3-04948-2025-7) pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą dėl atsakovės Lietuvos valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo nuspręsta atmesti pareiškėjo prašymą dėl teisės reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“). Minėtoje byloje trečiuoju suinteresuotu asmeniu įtrauktas Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos. Teigia, kad nagrinėjamoje byloje pareiškėjas prašė sunaikinti visą informaciją bei įrašus registruose apie (duomenys neskelbtini) pareiškėjui paskirtą tarnybinę nuobaudą bei prieš ją paskiriant atliktą tarnybinį patikrinimą, t. y. pareiškėjas šioje byloje kėlė reikalavimą, kuris yra identiškas skunde, pateiktame Komisijai. Tačiau Agentūra minėtoje administracinėje byloje nebuvo įtraukta šalimi, todėl neturi galimybės Komisijai pateikti nurodytas aplinkybes patvirtinančius įrodymus. Atsakovė prašo Komisijos įvertinti nurodytas aplinkybes, sprendžiant dėl pareiškėjo skundo.

Atsakovė nurodo, kad Agentūroje 2026 m. vasario 17 d. buvo gautas pareiškėjo prašymas (minėta, Prašymas), kuriame pareiškėjas kėlė klausimus dėl įrašo apie turėtą tarnybinę nuobaudą panaikinimo, o nesant tokios galimybės – informacijos pateikimo, kodėl tokie veiksmai (informacijos pašalinimas) negalimi. Analogiški pareiškėjo prašymai Agentūrai buvo persiųsti iš Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos ir Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos. Pareiškėjas Prašyme nurodė, kad (duomenys neskelbtini) viršininkas 2018 m. (duomenys neskelbtini) jam paskyrė tarnybinę nuobaudą, prieš ją paskiriant buvo atliktas tarnybinis patikrinimas. Pareiškėjas prašė sunaikinti visą informaciją (popierinius ir elektroninius dokumentus, įrašus registruose (pvz. valstybės tarnybos registre) ir pan.), įrašus archyvuose (jeigu jau perkėlė duomenis į juos) apie minėtą tarnybinį patikrinimą ir nuobaudą arba pateikti informaciją, kodėl to padaryti negalima. Skundžiamu Sprendimu atsakovė pareiškėjui pateikė atsakymą, nurodydama, kad pareiškėjo prašomo įrašo sunaikinimui ar pašalinimui nėra teisinio pagrindo.

Pažymi, kad Nuostatų 1.34 papunktyje nustatyta, jog VSDRIS kaupiami duomenys taip pat ir apie tarnybines nuobaudas, o 33 punkte numatyta, jog keičiantis kuriems nors VSDRIS įrašytiems duomenims, nauji duomenys į VSDRIS duomenų bazę įrašomi nesunaikinus ankstesniųjų duomenų. VSDRIS objektų išregistravimo tvarka nustatyta Nuostatų 34 punkte, o 36 punkte nustatyta, kad Nuostatų 34 punkte nurodytų objektų duomenys tą pačią dieną, kurią išregistruojami (pvz. kai panaikinama valstybės politiko, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno, valstybės tarnautojo, darbuotojo, pareigybė) nėra ištrinami, o automatiniu būdu perkeliami į VSDRIS duomenų bazės archyvą, kuriame saugomi 50 metų. Ir tik pasibaigus šiam saugojimo terminui, jie sunaikinami. Akcentuoja, kad ginčo duomenys yra pareiškėjo asmens bylos dalis, išregistruoti jie nėra ištrinami, tačiau perkeliami į duomenų bazės archyvą, kuriame saugomi 50 metų, ir tik tuomet sunaikinami. Ši

tvarka yra nustatyta teisės aktuose, todėl pareiškėjo teiginiai, jog duomenys yra saugomi neteisėtai, atsakovės vertinimu, yra nepagrįsti.

Agentūra sutinka, kad BDAR 17 straipsnyje yra įtvirtinta duomenų subjekto teisė reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“), t. y. pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalį duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas būtų įpareigotas nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei tai galima pagrįsti viena iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų šių priežasčių, pvz., kai asmens duomenys nebėra reikalingi, kad būtų pasiekti tikslai, kuriais jie buvo renkami arba kitaip tvarkomi (17 straipsnio 1 dalis a punktas). Tačiau kartu atsakovė pažymi, kad „teisė būti pamirštam“ duomenų subjekto prašymu nėra absoliuti. BDAR 17 straipsnio 3 dalis numato ir išimtis, kuomet ši duomenų subjekto teisė nėra įgyvendinama, pvz., BDAR 1 ir 2 dalys netaikomos, jeigu duomenų tvarkymas yra būtinas siekiant laikytis Europos Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri taikoma duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės, kuria reikalaujama tvarkyti duomenis, arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas (BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punktas). Atsakovės teigimu, pareiškėjo duomenų tvarkymas buvo būtinas siekiant laikytis nustatytos teisinės prievolės (BDAR 17 straipsnio 3 dalies b punktas), pareiškėjo prašomų ištrinti duomenų apie jam paskirtą tarnybinę nuobaudą ar visų duomenų apie jį nėra galimybės, nes šie duomenys yra tvarkomi Nuostatų nustatyta tvarka, ir net panaikinus pareigybę yra perkeliami į duomenų bazės archyvą, o jų sunaikinimas galimas tik sukakus 50 metų po jų archyvavimo. Kartu akcentuojama, kad teisės aktai nenumato galimybės perkeliamus duomenis į duomenų bazės archyvą nuasmeninti, todėl šis pareiškėjo prašymas taip pat turi būti atmestas.

Susipažinęs su atsakovė atsiliepimu pareiškėjas Komisijai pateikė papildomus paaiškinimus ir nurodė, kad jog Regionų administracinio teismo Kauno rūmuose nagrinėjama administracinė byla Nr. eI3-2827-414/2026 (proceso Nr. 3-61-3-04948-2025-7) pagal jo skundą, yra dėl Lietuvos valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo nuspręsta, kad prieš 3 metus Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos sprendimas netrinti duomenų buvo teisėtas. Tuomet Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija motyvavo tuo, kad tuo metu nebuvo suėjęs 5 metų tokių dokumentų saugojimo terminas, bet tai nėra ginčas dėl to paties reikalavimo, nes šiuo metu aplinkybės yra pasikeitę, t. y. jau yra praėję 7 metai.

Kartu pareiškėjas prašo Komisijos išsiaiškinti, kokie jo asmens duomenys ir kaip konkrečiai yra tvarkomi, ar jie visi jau yra perkelti į archyvą, koks teisės aktas Agentūrai suteikia teisę valdyti duomenis ilgiau nei 5 metus ir kokias viešosios valdžios funkcijas su tais duomenimis Agentūra vykdo, nes informacijos, kad duomenys būtų perkelti į archyvą nėra. Be to, jei duomenys archyvuojami, jie turi būti nuasmeninti laikantis BDAR 89 straipsnyje nustatytų taisyklių.

Skundas tenkintinas iš dalies.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Agentūros Sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta pagal pareiškėjo Prašymą sunaikinti duomenis (dalį jų) apie pareiškėją, teisėtumo.

Iš į bylą pateiktų rašytinių įrodymų nustatyta, kad pareiškėjas pateikė atsakovei Prašymą, prašydamas sunaikinti visą informaciją (popierinius ir elektroninius dokumentus, įrašus registruose (pvz. valstybės tarnybos registre) ir pan.) apie tarnybinį patikrinimą ir nuobaudą, taip pat pašalinti šią informaciją ir iš archyvų, jeigu tokie duomenys ten yra perkelti. Prašyme pareiškėjas nurodė, kad jam (duomenys neskelbtini) viršininkas 2018 m. (duomenys neskelbtini) paskyrė tarnybinę nuobaudą, prieš ją paskiriant buvo atliktas tarnybinis patikrinimas. Teigė, kad vadovaujantis BDAR tokie duomenys nebėra reikalingi tam, kad būtų pasiekti tikslai, dėl kurių buvo renkami arba kitaip tvarkomi, todėl jie turėtų būti pašalinti iš visų registrų, visų saugomų bet kokių bylų institucijose. Taip pat pareiškėjas prašė detaliai nurodyti, jeigu dėl kažkokių priežasčių tokia informacija negali būti pašalinta šiuo metu – tai kur yra visa informacija, kodėl negali būti šalinama ir kada galės ar bus pašalinta.

Skundžiamu Sprendimu atsakovė paaiškino pareiškėjui, kad pagal Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 25 straipsnio 7 dalį, valstybės tarnautojas laikomas nebaustu tarnybine nuobauda, kai po tarnybinės nuobaudos paskyrimo dienos praėjo vieni metai, todėl pareiškėjo atveju

jam 2018 m. gegužės 4 d. paskirta tarnybinė nuobauda neteko galios 2019 m. gegužės 3 d., vadinasi, informacija apie skirtą tarnybinę nuobaudą negali būti naudojama/vertinama kaip valstybės tarnautojo atsakomybės ar veiklos vertinimo kriterijus. Sprendime pažymėta, jog Nuostatuose nėra numatytas atskirų duomenų panaikinimas, tačiau yra techninė galimybė panaikinti visus VSDRIS saugomus naudotojo duomenis, jei yra išregistruojamas duomenų subjektas (Nuostatų 34 punkte nustatyta tvarka ir terminais). Paminėta, kad Nuostatų 34.1.1. papunktyje numatyta, jog VSDRIS objektai iš VSDRIS išregistruojami, kai panaikinama valstybės politiko, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno, valstybės tarnautojo, darbuotojo, pareigybė. Agentūra Sprendime taip pat paaiškino, kad Nuostatų 24 punkte nustatyta, kokie specialieji duomenys apie asmenį kaupiami VSDRIS. Nuostatų 24.1.34 papunktyje nustatyta, jog VSDRIS kaupiami duomenys taip pat ir apie tarnybines nuobaudas, darbo pareigų pažeidimus, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno ar prokuroro vardą žeminančius poelgius, teisės aktų ar elgesio (etikos) normų pažeidimus, o Nuostatų 33 punkte nustatyta, jog keičiantis kuriems nors VSDRIS įrašytiems duomenims, nauji duomenys į VSDRIS duomenų bazę įrašomi nesunaikinus ankstesniųjų duomenų. Atsakovė, atsižvelgdama į tai, kad pareiškėjui 2018 m. gegužės 4 d. paskirta tarnybinė nuobauda šiai dienai negali būti naudojama/vertinama kaip valstybės tarnautojo atsakomybės ar veiklos vertinimo kriterijus, o istorinis įrašas apie tarnybinę nuobaudą (kaip ir kiti skatinimai, pasiekimai ir pan.) yra saugomas ir lieka asmens byloje/informacinėje sistemoje, atsisakė tenkinti pareiškėjo Prašymą.

Komisija, spręsdama skundžiamo Sprendimo teisėtumo klausimą, pirmiausia pažymi, kad Agentūra veikia viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) nuostatos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą, nustato viešojo administravimo principus, tarp jų ir išsamumo principą, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAĮ 1 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnio 5 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai įpareigoti nagrinėti pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles, numatančias pareigą į prašymą ar skundą atsakyti atsižvelgiant į jo turinį (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis).

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (suvestinė redakcija nuo 2022 m. rugsėjo 3 d., toliau – ir Skundų nagrinėjimo taisyklės). Prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (Skundų nagrinėjimo taisyklių 35 punktas).

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pabrėžtina, kad VAĮ 3 straipsnio 5 punkte taip pat yra įtvirtintas išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Esminiai reikalavimai, taikytini administraciniam sprendimui, yra įtvirtinti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje. Pagal VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktus, administraciniame sprendime turi būti nurodytas atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas), administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas) bei administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Pareiškėjas kreipdamasis į atsakovę suformulavo prašymą sunaikinti visą informaciją (popierinius ir elektroninius dokumentus, įrašus registruose (pvz. valstybės tarnybos registre) ir pan.) apie tarnybinį patikrinimą ir nuobaudą, taip pat pašalinti šią informaciją iš archyvų, jeigu tokie duomenys ten yra perkelti. Taip pat pareiškėjas prašė detaliai nurodyti, kur ši informacija yra, kodėl negali būti šalinama ir kada galės ar bus pašalinta, jeigu dėl kažkokių priežasčių tokia informacija negali būti šalinama. Iš Prašymo ir skundo reikalavimų galima suprasti, kad pareiškėjas siekė, kad visi duomenys apie jam skirtą tarnybinę nuobaudą būtų negrįžtamai pašalinti iš VSDRIS.

Atsakovės teises ir pareigas tvarkant asmens duomenis VSDRIS detaliai reglamentuoja Nuostatai. Kaip teisingai atsiliepime pažymėjo Agentūra, Nuostatų 34.1. papunktyje yra pateiktas baigtinis sąrašas aplinkybių, kurioms esant VSDRIS objektai išregistruojami. Byloje nėra ginčo, kad pareiškėjo atveju taikytinas Nuostatų 34.1.1. papunktyje nurodytas tokio objekto išregistravimo pagrindas – panaikinta valstybės politiko, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno, valstybės tarnautojo, darbuotojo, pareigybė. Nuostatų 34.2.1. nurodyta, kad minėtu pagrindu VSDRIS objektas išregistruojamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas po valstybės politiko, valstybės pareigūno, vidaus tarnybos sistemos pareigūno, valstybės tarnautojo, darbuotojo pareigybės panaikinimo.

Pagal Nuostatų 36 punkte įtvirtintą reglamentavimą, Nuostatų 34 punkte nurodytų objektų duomenys tą pačią dieną, kurią išregistruojami, automatiniu būdu perkeliami į VSDRIS duomenų bazės archyvą, kuriame saugomi 50 metų. Pasibaigus šiam saugojimo terminui, jie sunaikinami. Asmenų, kuriems užsakyti tarnybiniai pasai, asmens duomenys ne vėliau kaip per 30 darbo dienų nuo tarnybinio paso užsakymo automatiniu būdu perkeliami į duomenų bazės archyvą, kuriame saugomi 10 metų, o po to sunaikinami.

Viešojoje teisėje galioja principas, kad viešojo administravimo subjektas gali daryti tik tai, kas jam tiesiogiai yra leidžiama. VAĮ 3 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymų viršenybės principu. Šis principas reiškia, jog viešojo administravimo subjektų įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą turi būti nustatyti teisės aktuose, o veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Be to, VAĮ 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, efektyvumo, subsidiarumo ir kitais šioje įstatymo normoje išvardytais principais. Tai reiškia, jog kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma bendrųjų, be kita ko, konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.) (LVAT 2015 m. sausio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A361-492/2015; 2012 m. kovo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1605/2012).

LVAT savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymų viršenybės principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu, veikla vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją, pripažįstami neteisėtais (žr. pvz. LVAT 2015 m. vasario 3 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-213-552/2015). LVAT 2016 m. rugsėjo 26 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-2741-575/2016 pabrėžė, kad viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai. Asmenys, atlikdami atitinkamus veiksmus ir siekdami tam tikrų veiksmų įgyvendinimo, viliasi, kad įgaliotos valdžios institucijos veiks įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, kad tinkamai bus vykdomos teisės aktuose numatytos procedūros. Viešojo administravimo subjektas turi tik tuos įgalinimus, kurie jam yra konkrečiai suteikti, plečiamas kompetencijos ribų aiškinimas yra negalimas.

Įvertinusi ginčo santykiui taikytinų teisės aktų nuostatas bei aptartą LVAT praktiką dėl viešojo administravimo subjektų įgaliojimų ribų, Komisija sprendžia, kad atsakovei nesuteikti įgaliojimai įvykdyti pareiškėjo Prašyme suformuluotų reikalavimų „sunaikinti visą informaciją (popierinius ir elektroninius dokumentus, įrašus registruose ir pan.) <...> įrašus archyvuose (jeigu jau perkėlė duomenis į juos) apie jam atliktą tarnybinį patikrinimą ir nuobaudą“, taigi Agentūra pagrįstai ir teisėtai atsisakė atlikti šiuos veiksmus.

Nuostatų 3 punkte yra įtvirtinta, kad VSDRIS kuriama ir tvarkoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus darbuotojų registro įstatymu, BDAR, Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, Lietuvos Respublikos kibernetinio saugumo įstatymu, Lietuvos

Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymu, Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymu, Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutu, Informacinių sistemų steigimo, kūrimo, atnaujinimo, pertvarkymo ir likvidavimo tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. gegužės 15 d. nutarimu Nr. 349 „Dėl Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo įgyvendinimo“ Nuostatais ir kitais informacinių sistemų veiklą ir duomenų tvarkymą bei saugą reglamentuojančiais teisės aktais. Tuo atveju, jei pareiškėjas laiko, kad Agentūros veiksmai, atlikti įgyvendinant Nuostatus, yra neteisėti, nes Nuostatai prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams, jis turi teisę inicijuoti administracinį ginčą Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Kartu pažymėtina, kad į pareiškėjo Prašymo dalį „jeigu dėl kažkokių priežasčių tokia informacija negali būti šalinama, prašau detaliai nurodyti, kur ji yra, kodėl negali būti šalinama ir kada galės ar bus pašalinta“ Agentūra neatsakė išsamiai ir motyvuotai. Skundžiamame Sprendime jokios informacijos apie tai, kur yra saugomi duomenys apie pareiškėjui skirtą tarnybinę nuobaudą bei su šios tarnybinės nuobaudos skyrimu susiję dokumentai, atsakovė nepateikė, o Nuostatų normas, reglamentuojančias išregistruotų VSDRIS objektų duomenų tvarkymą, aptarė tik atsiliepime. Tačiau net ir iš atsiliepime pateiktos informacijos negalima suprasti, ar pareiškėjo duomenys buvo perkelti VSDRIS duomenų bazės archyvą. Komisijos vertinimu, aptartos Prašymo dalies Agentūra tinkamai neišnagrinėjo ir atsakydama pareiškėjui nenurodė visų jo Prašymo nagrinėjimui įtakos turėjusių aplinkybių ir konkrečių teisės aktų nuostatų, kuriomis rėmėsi vertindamas Prašymo turinį, taigi pažeidė VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte įtvirtintą išsamumo principą, todėl šią Prašymo dalį atsakovė įpareigotina išnagrinėti iš naujo.

Agentūros atsiliepime pateikti duomenys apie tai, kad Regionų administracinio teismo Kauno rūmuose nagrinėjama administracinė byla Nr. eI3-2827-414/2026 (proceso Nr. 3-61-3-04948-2025-7) pagal pareiškėjo skundą dėl atsakovės Lietuvos valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo nuspręsta atmesti pareiškėjo prašymą dėl teisės reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“) neturi teisinės reikšmės, kadangi ginčas minimoje byloje vyksta ne tarp tų pačių šalių ir ne dėl to paties dalyko.

Likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturinčiais tiesioginės juridinės reikšmės sprendžiant dėl Sprendimo teisėtumo, todėl detaliau nedėstytini ir neanalizuotini. Pasisakydama šiuo aspektu, Komisija remiasi LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) formuojama praktika, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P444-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525-194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.; EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 V. de H. v Netherlands, 1997-12-19 sprendimas byloje Nr. 20772/92 H. v Finland, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 G. R. v Spain ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo ,,Asmuo X“ skundą tenkinti iš dalies.

Įpareigoti Viešojo valdymo agentūrą išnagrinėti ,,Asmuo X“ 2026 m. vasario 17 d. prašymo dalį „jeigu dėl kažkokių priežasčių tokia informacija negali būti šalinama, prašau detaliai nurodyti, kur ji yra, kodėl negali būti šalinama ir kada galės ar bus pašalinta“ ir per 10 darbo dienų nuo šio Komisijos sprendimo įsiteisėjimo priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas	Giedrius Jakubėnas
Komisijos narės	Vaida Jokubauskaitė
	Danutė Kulikauskienė
	Raminta Ramanauskienė